

بیشتر تاکید نمود و دانشجویان پرستاری را برای مقابله بهتر با تنش زها آماده نمود.

پیشنهادات برای پژوهش های بعدی:

باتوجه به نتایج یافته ها، پژوهشگر موارد زیر را برای پژوهش های بعدی پیشنهاد می نماید:

(۱) باتوجه به اینکه در این پژوهش اطلاعات تنها از پرستاران شاغل در بخش های مراقبت های ویژه قلبی و ویژه شهریزد کسب شده و تعداد نمونه ها نیز محدود بوده است، لذا پیشنهاد می شود تحقیقی تحت عنوان بررسی تنیدگی شغلی پرستاران در ارتباط با فرسودگی شغلی آنها در سایر استانها که دارای سایر بخشهای ویژه میباشند انجام شود. همچنین تنیدگی شغلی کارکنان شاغل در دیگر حرف تنش زا مورد بررسی قرارگیرد.

(۲) باتوجه به اینکه ابعاد مختلف تنیدگی شغلی تاثیر بیشتر بر بعد تحلیل عاطفی از ابعاد فرسودگی شغلی داشته است، لذا پیشنهاد میشود که بطور جداگانه تحقیقی تحت عنوان بررسی تنیدگی شغلی پرستاران و ارتباط آن با فرسودگی شغلی آنها از نظر بعد تحلیل

عاطفی در جامعه گسترده تری انجام شود.
(۳) باتوجه به اینکه ابعاد مختلف تنیدگی شغلی بیشتر بر بعد تحلیل عاطفی از ابعاد فرسودگی شغلی تاثیر داشت و در نتیجه افزایش تحلیل عاطفی باعث ترک حرفه در پرستاران میشود، لذا پیشنهاد می شود که تحقیقی تحت عنوان بررسی تحلیل عاطفی در پرستاران و ارتباط آن با ترک حرفه در آنان انجام شود.

منابع:

- 1- Cavanagh, stephen j and etal. " Staff turnover among hospital nurses . " journal of advanced nursing. 1992.
- 2- Cole, Andrew . " Pressure point ." Nursing times. Vol.87.No.46, Nov.1991.
- 3- Cornwall,s. julia. " opting out of burnout ." Nursing Times. Vol. 87. No . 20. May 1991.
- 4- Mobily, paula. and etal. " staff stress on an Alzheimer's unit". journal of psychosocial Nursing . Vol.30.No. 9. 1992.

**بررسی و مقایسه تاثیر دیازپام وریدی با میدازولام وریدی
به عنوان پیش داروی بیهوشی بر چگونگی اشباع اکسیژن
خون شریانی قبل از شروع عمل جراحی در بیماران ریسک
یک تحت بیهوشی عمومی در اتاق عمل یکی از بیمارستانهای
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران
سال ۱۳۷۳.**

پژوهشگر: ملوک ممیزسیاهکل، کارشناس ارشد
بیهوشی
استاد راهنما: آقای دکتر غلامرضا موثقی، عضو هیات

علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران
استاد مشاور: خانم ماه منیرینی اسد، عضو هیات
علمی دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم

نه تنها خود پیشرفت زیادی داشته است بلکه سبب شده است که جراحان بتوانند سخت ترین و بزرگترین اعمال جراحی را انجام دهند.

تجویز داروها قبل از بیهوشی سبب می شود که آرامش فیزیکی کافی ایجاد شده و کاهش هیجان و ترس به همراه فراموشی و بی دردی رخ دهد. شروع بیهوشی را سریعتر و استقرار آنرا آسانتر کند و از مقدار مصرف داروهای بیهوشی و اثرات سمی آن بکاهد. این داروها کمک می کنند که ترشحات بزاق و مجاری تنفسی در ضمن بیهوشی جریان نیابد و رفلکس های ناخواسته و زیان بخش عصبی نباتی پدیدار نشود و بسیاری از عوارض حاصل از بیهوشی تخفیف یافته یا به کلی از بروز آن جلوگیری به عمل آید.

پیش داروی بیهوشی و داروهای بیهوشی، مشتقات مرفین، شل کننده های عضلانی و همین طور کم شدن حرارت بدن به ویژه در بچه ها، درد ناحیه عمل بعد از جراحی قفسه سینه یا جراحی دیواره شکم می توانند موجب کاهش ظرفیت تنفسی همراه با کاهش اکسیژن بدن و افزایش گاز کربنیک در خون شوند. بنزودیازپین ها به عنوان پیش دارو جهت کاهش اضطراب، آرامش و فراموشی استفاده می شود زیرا مقدار بالای وریدی بنزودیازپین ها سبب کاهش فعالیت تنفسی می شود که این امر بطور مستقیم سبب کاهش اکسیژن بدن و افزایش گاز کربنیک در خون و یک کاهش واضح در فعالیت ماهیچه تنفسی افرادی می شود که دارو را بطور وریدی دریافت کرده اند. در این راستا ممکن است انسداد راه هوایی و کاهش عمده در اشباع اکسیژن نیز رخ دهد.

میلر (۱۹۹۰) طی پژوهشی نشان داد بنزودیازپین ها سبب کاهش فعالیت اعمال تنفسی می شوند بطوریکه درصد نرفیمارت تحت آندوسکوپیک که حد متوسط اشباع اکسیژن آنها ۹۵ درصد بود بعد از دریافت میدازولام اشباع اکسیژن به ۹۲ درصد و سپس به ۸۹ درصد کاهش

چکیده پژوهش:

پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی است که به منظور بررسی و مقایسه تاثیر دیازپام وریدی بامیدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی قبل از شروع عمل جراحی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی در اتاق عمل یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام شده است.

ابزار گردآوری داده ها برگه مشاهده و دستگاه اکسیژن سنج نبض بوده است. یافته های پژوهش با استفاده از روش توصیفی و استنباطی و با استفاده از آزمون آماری "تی" و "کای دو" مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و نتایج حاصل نیز به صورت جداول توزیع فراوانی مطلق و نسبی به نمایش گذاشته شده است.

یافته ها و نتایج پژوهش در مورد مقایسه تاثیر دیازپام وریدی بامیدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی قبل از شروع عمل جراحی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی نشان داده است که هر دو دارو سبب کاهش اشباع اکسیژن خون شریانی شده است و این کاهش توسط میدازولام بیشتر بوده است و انجام آزمون آماری "تی" ارتباط معنی داری را در این رابطه بین دو گروه و در ۵ دقیقه اول پس از تزریق پیش دارو نشان داده است.

پیان مسئله:

از زمانی که بیهوشی در طب و به ویژه در اعمال جراحی شناخته شد تا به امروز این رشته از علم پزشکی

یافت و در ۷ درصد از بیماران نیز به زیر ۸۰ درصد رسید. هودس^(۱) (۱۹۹۱) نیز در رابطه با تاثیر میدازولام بر اشباع اکسیژن خون شریانی اظهار می دارد که بعد از تزریق میدازولام وریدی در ۲۵ بیمار، اشباع اکسیژن خون شریانی بعد از تزریق دارو تغییر یافت که این تغییر بین ۲/۲ درصد تا ۲/۴ درصد متغیر بود.

باتوجه به مطالعات علمی پژوهشگر در مورد فواید بنزودیازپین ها و همچنین مشاهدات عینی وی در محیط اتاق های عمل بیمارستانهای دانشگاهی مبنی بر اثر بنزودیازپین ها بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی واز آنجاکه اثرات بنزودیازپین ها بر سطح هوشیاری، تنفس، وضعیت قلبی - عروقی و در نتیجه اثر بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی برای هر شخص غیر قابل پیش بینی می باشد واز سوی دیگر مصرف داروهای بنزودیازپین ها از اهمیت ویژه ای برخوردار است و مطالعه منابع و مأخذ در ایران نشان می دهد که تا بحال روی نتایج اثرات حاصل از مصرف این داروها بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی بررسی و مطالعه ای مستند به عمل نیامده است، لذا پژوهشگر بر آن شد تا به بررسی مقایسه ای اثرات دو داروی دیازپام و میدازولام وریدی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی که هیچ اختلال عضوی، فیزیولوژیک، بیوشیمیائی یا روانی ندارند و ضایعه پاتولوژیکی که عمل به خاطر آن انجام می شود محدود و موضعی است و اختلال عمومی را در بر ندارد، در اتاق عمل یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران پردازد. باتوجه به این مسئله مهم که امروزه هیچ بیماری نباید در اثر کاهش اشباع اکسیژن خون شریانی و در واقع در نتیجه کمبود اکسیژن بمیرد.

چهارچوب پنداشتی:

چهارچوب پنداشتی این پژوهش بر اساس مفهوم

پیش داروی بیهوشی استقرار یافته است. بشر در گذشته برای رفع درد از امکانات اولیه و گیاهان داروئی استفاده می کرد. امروزه با پیشرفت علم طب در جهان، انواع مسکن ها کشف و در آزمایشگاه ها بعد از انجام آزمایشات متعدد و اثبات بی خطر بودن این قبیل داروها، آنها را در دسترس همگان قرار داده اند، ولی همچنان به دنبال استفاده از این داروها بر تعداد موارد درد افزوده شده است و شاید این افزایش توأم با دردهای ناشی از اضطراب و هیجانات روحی و روانی باشد که در طول روز در برخورد با مسائل مختلف ایجاد می شود و می توان گفت یکی از موارد اضطراب و تنش بیماران قبل از عمل جراحی می باشد که به علت نگرانی از نتیجه عمل می باشد.

منطقی ترین و آماده ترین بیماران نیز ممکن است قبل از عمل دچار نگرانی شوند که این مسئله برای بیمار ناخوشایند است و می تواند سبب بروز عوارضی در وی گردد. از این جهت اغلب بیماران ترجیح می دهند که اضطرابشان تخفیف یابد یا از بین برود.

اهداف پژوهش:

هدف کلی:

تعیین و مقایسه تاثیر دیازپام وریدی با میدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی قبل از شروع عمل جراحی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی در اتاق عمل یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران.

اهداف ویژه:

- ۱- تعیین مشخصات فردی واحدهای مورد پژوهش.
- ۲- تعیین تاثیر دیازپام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی قبل از

شروع عمل جراحی پس از تزریق دیازپام وریدی با اشباع اکسیژن خون شریانی بلافاصله قبل از شروع عمل جراحی پس از تزریق میدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی تفاوت دارد.

نوع پژوهش:

یک مطالعه نیمه تجربی است که در آن چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی بیماران ریسک یک که دیازپام وریدی یا میدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی دریافت کرده‌اند مورد پژوهش قرار گرفته است.

جامعه پژوهش:

شامل کلیه بیماران ریسک یک مراجعه کننده به اتاق عمل یکی از بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران می باشد که تحت اعمال جراحی انتخابی قرار می گیرند و دارای کلیه مشخصات تعیین شده برای واحدهای مورد پژوهش در این مطالعه هستند و نمونه های پژوهش از بین آنها انتخاب و نتایج حاصل به جامعه پژوهش تعمیم داده می شود.

نمونه پژوهش:

در این پژوهش، پژوهشگر در طول دو ماه به منظور انتخاب بیماران ریسک یک در محدوده سنی ۱۸-۴۵ سال که جهت اعمال جراحی انتخابی به یکی از بیمارستانهای آموزشی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران مراجعه کرده بودند در محیط پژوهش حضور یافت. تعداد ۸۰ بیمار به صورت تصادفی انتخاب شدند که ۳۷ نفر مؤنث و ۴۳ نفر مذکر بودند. در این پژوهش اولین بیمار ریسک یک که جهت عمل جراحی به اتاق عمل بیمارستان مورد نظر مراجعه کرده و واجد شرایط

شروع عمل جراحی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی در اتاق عمل یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران.

۳- تعیین تاثیر میدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی قبل از شروع عمل جراحی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی در اتاق عمل یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران.

۴- مقایسه تاثیر دیازپام وریدی با میدازولام به عنوان پیش داروی بیهوشی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی قبل از شروع عمل جراحی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی در اتاق عمل یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران.

فرضیه های پژوهش:

۱- اشباع اکسیژن خون شریانی ۵ دقیقه پس از تزریق دیازپام وریدی با اشباع اکسیژن خون شریانی ۵ دقیقه پس از تزریق میدازولام به عنوان پیش داروی بیهوشی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی تفاوت دارد.

۲- اشباع اکسیژن خون شریانی ۱۰ دقیقه پس از تزریق دیازپام وریدی با اشباع اکسیژن خون شریانی ۱۰ دقیقه پس از تزریق میدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی تفاوت دارد.

۳- اشباع اکسیژن خون شریانی ۱۵ دقیقه پس از تزریق دیازپام وریدی با اشباع اکسیژن خون شریانی ۱۵ دقیقه پس از تزریق میدازولام وریدی به عنوان پیش داروی بیهوشی در بیماران ریسک یک تحت بیهوشی عمومی تفاوت دارد.

۴- اشباع اکسیژن خون شریانی بلافاصله قبل از

روش گردآوری داده‌ها:

ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش برگه مشاهده و ثبت چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی بوده است. اندازه‌گیری چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی توسط دستگاه اکسیژن سنج نبض صورت گرفته است و چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی یکبار قبل از تزریق و سپس ۵، ۱۰ و ۱۵ دقیقه بعد از تزریق و در نهایت در زمان شروع عمل جراحی اندازه‌گیری و سپس توسط پژوهشگر در برگه مشاهده ثبت شده است.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها:

این پژوهش روی دو گروه بیماران ریسک یک که دیازپام وریدی و میدازولام وریدی به عنوان پیش‌داروی بیهوشی دریافت کرده‌اند انجام شده است که در آن چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی در دو گروه مورد نظر بوده است. متغیر وابسته پژوهش اشباع اکسیژن خون شریانی و متغیر مستقل دیازپام و میدازولام است. نوع داده‌هایی که از این پژوهش به دست آمده است به صورت داده‌های پیوسته و گسسته و از نوع کمی و کیفی بوده است.

جهت دستیابی به هدف‌های پژوهش از آمار توصیفی و استنباطی، آزمون "تی" و "کای دو" استفاده شد و نتایج حاصل به صورت جداول توزیع فراوانی مطلق و نسبی به نمایش گذاشته شد.

نتیجه‌گیری نهایی:

نتایج به دست آمده در رابطه با فرضیه اول پژوهش بیانگر این واقعیت است که میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بین دو گروه در ۵ دقیقه اول پس از تزریق پیش‌دارو تفاوت زیادی داشته و آزمون آماری "تی" اختلاف معنی‌داری بین دو گروه آزمون از نظر کاهش اشباع اکسیژن خون شریانی نشان داده است. بنابراین فرضیه

معیارهای مورد پژوهش بود به صورت تصادفی به عنوان نمونه گروه اول و نفر دوم به عنوان نمونه گروه دوم در نظر گرفته شد و میزان اشباع اکسیژن خون شریانی آنها مورد بررسی قرار گرفت. به این صورت به ۴۰ بیمار ریسک یک به عنوان گروه اول دیازپام وریدی و به ۴۰ بیمار ریسک یک به عنوان گروه دوم میدازولام وریدی تزریق شد و سپس ۵، ۱۰ و ۱۵ دقیقه و بلافاصله قبل از شروع عمل جراحی میزان اشباع اکسیژن خون شریانی مجدداً تحت بررسی قرار گرفت.

مشخصات واحدهای مورد پژوهش:

- ۱- نمونه‌های مورد پژوهش در این بررسی از نظر بیهوشی در ریسک یک عمل جراحی قرار دارند.
- ۲- کلیه نمونه‌های مورد پژوهش در گروه سنی ۴۵-۱۸ سال قرار دارند.
- ۳- کلیه واحدهای تحت مطالعه برای نخستین بار تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند.
- ۴- کلیه واحدهای مورد پژوهش با بیهوشی عمومی تحت عمل جراحی انتخابی قرار گرفته‌اند.
- ۵- داروی بیهوشی مورد استفاده برای کلیه واحدهای مورد پژوهش یکسان می‌باشد.

محیط پژوهش:

محیط پژوهش در این پژوهش اتاق‌های عمل جراحی عمومی یکی از بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران می‌باشد که دارای چهار تخت عمل برای اعمال جراحی عمومی بوده و واجد تمامی شرایط لازم برای انجام پژوهش از جمله دسترسی به نمونه‌های پژوهش و دستگاه مورد نیاز جهت اندازه‌گیری چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی بوده است.

اکسیژن خون شریانی می تواند منجر به توقف قلبی و تنفسی شود و حیات بیماران را مورد تهدید قرار دهد. لذا می توان نتایج به دست آمده را در اختیار متخصصین بیهوشی قرار داد تا به دست اندرکاران بیهوشی آموزش دهند که می توان از دیازپام به عنوان پیش داروی بیهوشی جهت رفع فشارهای روحی و اضطراب و ترس قبل از عمل و به عنوان تسکین بخش و خواب آور، ضد تشنج و شل کننده عضلانی استفاده کرد و به این ترتیب زمینه را برای شروع یک بیهوشی مناسب و راحت در بیمار فراهم کرد و احتمال کاهش اشباع اکسیژن خون شریانی را در اثر تزریق پیش دارو به حداقل رساند و از پیش دارویی که قادر به ایجاد بهترین شرایط برای بیمار شود با کمترین هزینه استفاده کرد.

پیشنهادات برای پژوهش های بعدی:

- ۱- در این پژوهش به علت محدودیت نمونه ها، تعداد آنها کم است. لذا پیشنهاد می شود پژوهش های بعدی در ابعاد وسیعتر و روی نمونه های بیشتری انجام شود تا در پیشبرد بیشتر پژوهش موثر باشد.
- ۲- در این پژوهش تزریق پیش دارو برای بیماران تحت بیهوشی عمومی صورت گرفته است و با توجه به اینکه بی حسی موضعی در کاهش اشباع اکسیژن خون شریانی موثر می باشد، لذا پیشنهاد می شود پژوهشی در مورد اثرات دیازپام وریدی و میدازولام وریدی در بی حسی های موضعی نیز انجام شود.
- ۳- در این پژوهش تزریق پیش دارو در بیماران ریسک یک که هیچگونه اختلال سیستمیک نداشته اند و اشباع اکسیژن خون شریانی آنها در حد طبیعی بوده است صورت پذیرفته است و با توجه به اینکه در ریسکهای دیگر، بیمار دچار اختلالات سیستمیک می باشد و این اختلالات بر اشباع اکسیژن خون شریانی موثر می باشد، لذا پیشنهاد می شود که پژوهش روی

اول پژوهش مورد تأیید قرار گرفته است. تأیید فرضیه با نظر میلر (۱۹۹۰) نیز هماهنگ است که معتقد است بنزودیازپین ها به صورت داخل وریدی و نسبت به میزان دارو سبب تضعیف سیستم تنفسی می شود.

نتایج به دست آمده در رابطه با فرضیه دوم پژوهش نشانگر آنست که میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بین دو گروه در ۱۰ دقیقه پس از تزریق پیش دارو تفاوت زیادی نداشته است و آزمون آماری " تی " اختلاف معنی داری بین دو گروه آزمون نشان نداده است. بنابراین فرضیه دوم پژوهش مورد تأیید قرار نگرفته است.

نتایج به دست آمده در رابطه با فرضیه سوم پژوهش حاکی است که میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بین دو گروه در ۱۵ دقیقه پس از تزریق پیش دارو تفاوت زیادی نداشته است و آزمون آماری " تی " اختلاف معنی داری را بین دو گروه نشان نداده است. بنابراین فرضیه سوم پژوهش مورد تأیید قرار نگرفته است.

نتایج به دست آمده در رابطه با فرضیه چهارم پژوهش بیانگر آن است که میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بلافاصله قبل از شروع عمل جراحی بین دو گروه تفاوت زیادی نداشته است و آزمون آماری " تی " اختلاف معنی داری بین دو گروه آزمون نشان نداده است. بنابراین فرضیه چهارم پژوهش مورد تأیید قرار نگرفته است.

پیشنهادات برای کاربردیافته های پژوهش:

نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که میزان اشباع اکسیژن خون شریانی پس از تزریق میدازولام نسبت به دیازپام به میزان بیشتری کاهش یافته است که این خود بیانگر تضعیف سیستم تنفسی می باشد و از سوی دیگر تضعیف سیستم تنفسی و کاهش اشباع

بیماران ریسکهای دیگر بیهوشی صورت گیرد.

۴- این پژوهش روی افراد سنین ۴۵-۱۸ سال صورت گرفته است و از آنجا که تزریق دیازپام وریدی یا میدازولام وریدی در سنین بالاتر موجب افت بیشتر در کاهش اشباع اکسیژن خون شریانی می شود لذا پیشنهاد می شود پژوهش روی گروه های دیگر سنی نیز صورت گیرد.

۵- در این پژوهش تاثیر دیازپام وریدی و میدازولام وریدی بر چگونگی اشباع اکسیژن خون شریانی صورت پذیرفته است و مشخص شده است اشباع اکسیژن خون شریانی فقط در ۵ دقیقه اول پس از تزریق دیازپام یا میدازولام وریدی کاهش می یابد و با توجه به اینکه دیازپام وریدی و میدازولام وریدی می توانند عوارض جانبی متفاوتی ایجاد نمایند لذا پیشنهاد می شود پژوهشی در رابطه با تاثیر پیش دارو از جنبه های متفاوت صورت گیرد تا مشخص شود کدام پیش دارو مناسب تر است.

منابع:

- 1- Dahan and D.s. ward. " Effect of I.V. midazolam on the ventilatory response to sustanined hypoxia in man ". *British journal of Anesthesia. Anesav. Apr. 1991. pp:454-457.*
- 2- Gauther, M.D." Respiratory introduction after spinal anesthesia and sedation with midazolam." *Anesthesiology. Anesav. Nov. 1992. pp:909-914.*
- 3- Gerald, K . Mceroy. *Drug information. pulished by American society of hospital pharmacists .Newyork. 1991.*
- 4- Hellen, W.Karl M.D. "Camparison of the safty and efficacy of intranasal midazolam or sufentanil for preinduction of Anesthesia in pediatric patients." *Anesthesiology . Anesav. Feb. 1992 .pp: 209-215.*

بررسی چگونگی انجام واکسیناسیون کودکان ۲-۵ ساله ساکن شهر سمنان و ارتباط آن با برخی از ویژگیهای فردی و خانوادگی - اجتماعی آنان
۱۳۷۲

استاد آمار: آقای دکتر محمود محمودی ، عضو هیات علمی دانشکده بهداشت دانشگاه تهران

بیان مسئله:

در حال حاضر اعتقاد و ایمان جدیدی نسبت به حمایت از جسم و روح کودکان در حال شکل گیری است . نگاهی به اعداد و ارقام مربوط به مرگ و میر کودکان زیر پنج سال جهان و بویژه آمار مربوط به عدم انجام

پژوهشگر: فاطمه احدی ، کارشناس ارشد آموزش پرستاری کودکان
استاد راهنما: خانم لیدیالوندیان ، عضو هیات علمی دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی ایران
استاد مشاور: خانم دکتر فاطمه دباغی ، عضو هیات علمی دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی ایران

Influence and comparison intravenous Diazepam with intravenous midazolam as premedication in anesthesia on the saturation of arterial blood oxygen (1992)

by : Molook Momayez Siahkal

This research, which is semi- experimental is focused on the influence and comparison intravenous diazepam with intravenous midazolam as premedication in anesthesia on the saturation arterial blood oxygen before surgical operation, upon patients who are in risk one under general anesthesia in the operating rooms of the hospitals affiliated to Iran University of Medical Sciences and Health services.

Purposes of research

A.General purposes:

1. Determine and compare the influence intravenous diazepam with intravenous midazolam as premedication in anesthesia on the saturation arterial blood oxygen before surgical operation; upon patients who are in risk one under general anesthesia in the operating rooms of the hospitals affiliated to Iran University of Medical Sciences and Health Services.
- 2 Recommendations in order to use findings in anesthesia.
3. Recommendations in order to follow up studies.

B.Special aims:

1. Determine individual characteristics of patients.
- 2 Determine the influence of intravenous diazepam as premedication in anesthesia on the saturation arterial blood oxygen before surgical procedure , upon patients who are in risk one under general anesthesia in the operating rooms of the hospitals affiliated to Iran University of Medical Sciences and Health services.
3. Determine influence of intravenous midazolam as premedication in anesthesia on the saturation arterial blood oxygen before surgical operation; upon patients who are in risk one under general anesthesia in the operating rooms of the hospitals affiliated to Iran University of Medical Sciences and Health Services.
4. Comparison of influence of intravenous diazepam with intravenous midazolam as premedication in anesthesia on the saturation arterial blood oxygen before surgical operation, upon patients who are in risk one under general anesthesia in the operating rooms of the hospitals affiliated of Iran University of Medical Sciences and Health services.

Hypotheses of research:

1. Saturation arterial blood oxygen 5 minutes after injection of intravenous diazepam differed with saturation arterial blood oxygen 5 minutes after injection of intravenous midazolam as premedication in anesthesia.
- 2 Saturation arterial blood oxygen 10 minutes after injection of intravenous diazepam differed with saturation arterial blood oxygen 10 minutes after injection of intravenous midazolam as premedication in anesthesia upon patients who are in risk one under general anesthesia.
3. Saturation arterial blood oxygen 15 minutes after injection of intravenous diazepam differed with saturation arterial blood oxygen 15 minutes after injection of intravenous midazolam as premedication in anesthesia upon patients who are in risk one under general anesthesia.
4. Saturation arterial blood oxygen before surgical operation after injection of intravenous diazepam differed with saturation arterial blood oxygen before surgical operation after injection of intravenous midazolam as premedication in anesthesia upon patients who are in risk one under general anesthesia.

The limitation out of control of researcher:

1. Because of different individual characteristics every one has different reactions to drugs, which can affect the result of the research which is not under the control of the researcher.
2. Affected research sample with unknown disease somehow could influence the research result which is out of researcher control:
3. Different position, position mind could influence research results out of researcher control

There were 80 subjects used in their research between the ages of 18 and 45 years old consisting of 37 women and 43 men, 0.2 mg/IV/kg diazepam was injected to first group and 0.15 mg/W /kg was injected to control group before surgery.

Outcome and research result companion increase of intravenous diazepam influence with intravenous midazolam as premedication on the saturation arterial blood oxygen before surgical operation, upon patients who are in risk one under general anesthesia has shown that both drugs decrease the saturation arterial blood oxygen but this reduction by midazolam is more pronounced.

The statistical t test shown the meaningful relationship between first and second groups , in the first 5 minutes after premedication injection